

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Перник, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20231720201986 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с
АТСС, серия К, №6752662, издаден от ОД МВР – Перник, на основание
[чл.189, ал.4](#), във връзка с [чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.4 от Закона за движението
по пътищата /ЗДвП/](#) на В. И. М. с ЕГН*****, е наложена глоба в размер
800 /осемстотин/ лева за нарушение на [чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП](#),
извършено в условията на повторност - в едногодишен срок от влизане в сила
на ЕФ К/4464801 .

Срещу електронния фиш в срок е постъпила жалба от В. М., чрез
пълномощник – адв. Я. С. – САК, в която се излагат възражения, че ЕФ е
издаден в нарушение на закона, при неспазване на процесуалните правила, че
квалификацията на нарушението е неправилна и че събраните доказателства
не установяват описаното в съдържанието му нарушение. Моли за отмяна на
издадения електронен фиш като незаконосъобразен и необоснован.
Претендира и присъждане на направените разноски в производството за
заплатено адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят не е участвал лично, не е участвал
и пълномощникът му. Преди съдебното заседание е депозирано
допълнително писмено изложение за допълване на доводите, изложени в
жалбата.

Административнонаказващият орган – ОДМВР – Перник, не изразява
становище по жалбата. В съдебно заседание представител не е участвал.

**Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото
доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както
и доводите на страните, намира за установено следното:**

На 03.12.2022 г., 10.50 часа, в гр. Перник, по път I-6 в посока към град Радомир се движело МПС – л.а. „Мазда ЦХ7“ с рег. №*****. В района на км.77+000 на посочения път /кръстовище Кристал/, с преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №120CC88, насочена към град София, се извършвало измерване на скоростта на преминаващите пътни превозни средства, движещи се в посока от гр.София към град Радомир, в стационарен режим, чрез заснемане. На 300 м. преди мястото, на което била установена системата за контрол на скоростта, на пътя имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта, съгласно възможността в чл.73, ал.2 от ППЗДвП. В 10.50 часа през обсега на преносимата система за контрол на скоростта преминал и горепосоченият автомобил.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № 1158р-10724/05.12.2022г. - приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

При обработка на заснетите нарушения, въз основа на разпознатия регистрационен номер на МПС, бил изготвен електронен фиш, в който били въведени данни за това, че след навлизане на превозното средство в контролираната зоната е измерена скорост на движение от 91 км/ч. /след съответно приспадане от измерената скорост от 94 км/ч на допустимата грешка при измерването/, при разрешена скорост от 60 км/ч.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ФЛ – В. И. М.. Затова, с оглед разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП, срещу него бил издаден електронен фиш серия К, №6752662 от ОД МВР – Перник, с който на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП, във вр. с чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.4 от ЗДвП му била наложена глоба 800 лв. за повторно извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 от ЗДвП /в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4464801/.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 11.11.2023г. Същият не подал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП или възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП..

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин като взе предвид приетите писмени доказателства: справка от Централна база данни – КАТ, разпечатка от показанията на техническото средство – снимка №120cc88/0046304, протокол за използване на АТСС, рег. № 1158р-10724/05.12.2022г. и снимка на разположението на уреда, удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017г. за вписване на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, протокол от проверка №53-СГ-ИСИС/10.05.2022г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на БИМ, заповед №313з-310/14.02.2020г. на Директор ОД МВР – Перник, както и писмо, изх. №11-00-373/18.12.2023г. от директор Областно пътно управление – Перник с приложена извадка от схема на

организацията на движението.

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява и основателна.

Специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като събраните по делото доказателства безспорно установяват, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/система – мобилна преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, с №120CC88, с каквито съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, вр. §6, т.65 от ДР на ЗДвП може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза.. Въпреки че в електронния фиш и протокола за използване на АТСС не са означени точното й наименование и тип, отразеният фабричен номер е достатъчен за безспорна индивидуализация. Приетото удостоверение №17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027г. и протокола от проверка №53-СГ-ИСИС/10.05.2022г. удостоверяват, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология, вписана е в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето нарушението на датата, визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, чл. 4 и чл.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП е специална и изключва прилагането на общите правила и ред за установяване на административни нарушения и за налагане на административни наказания по чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл.10, ал.1 от наредбата/, с приложена снимка на разположението му, съставен и подписан от обслужващия го полицейски служители, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, посока на контролираните МПС, скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, начало и край на работа с АТСС на посоченото място и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протокола е относим към описаното в него нарушение.

Не е спорно по делото, че към датата на извършване на нарушението жалбоподателят е бил собственик на посоченото в ЕФ моторно превозно средство, както и че не е упражнил възможността в чл.189, ал.5 от ЗДвП. Писмените доказателства, събрани по делото за тези факти са еднопосочни.

Следователно, В. М. е възможен субект на описаното в електронния фиш нарушение.

Обжалваният електронен фиш е издаден в съответствие с утвърдения от министъра на вътрешните работи образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП съдържание, поради което формално е редовен от процесуална страна.

От материално-правна страна, условие за законосъобразното му издаване е доказателствена обосновааност на изложените в съдържанието му фактически обстоятелства, относими към съответния административнонаказателен състав.

Безспорно е, че идентифицирането на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, точното място на нарушението, действащото ограничение на скоростта по чл.21 от ЗДвП и установяването на измерената скорост на движение, респ. отчетеното превишение на скоростта, са обстоятелства от съществено значение в казуса. Тези въпроси са пряко относими към елементите от фактическия състав на административното нарушение, тъй като определят субекта на нарушението, правната квалификация на същото, както и приложимата санкционна норма от гледна точка конкретно наказуемото превишаване на скоростта.

Поради това, абсолютна предпоставка за законосъобразно реализиране на отговорността на жалбоподателя съставлява доказване на обстоятелството, че нарушението е извършено именно при обстоятелствата, описани в електронния фиш.

Релевантни доказателства за установяване на нарушение, за което е издаден електронен фиш и за обстоятелствата, при които то е извършено съставляват направения запис на нарушението, респ. снимковото му визуализиране, както и изготвения протокол - приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР. Безспорно, снимковото изображение, прието по делото, дава информация за това, че автомобилът заснет на кадрите от записа съвпада с описания в електронния фиш - л.а. „Мазда ЦХ7“ с рег. №*****, собственост на жалбоподателя към 03.12.2022г., както и че заснемането му е извършено в момент на приближаване към СПУКС. Както се посочи, записите в протокола за използване на АТСС, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протоколът е относим към описаното в него нарушение. Същият е съставен по предвидения ред, съдържа достатъчна информация за релевантните за казуса обстоятелства, подписан е от полицейския служител, който го е изготвил, както и от извършилото проверката му длъжностно лице. В съставения протокол за използване на АТСС е удостоверено, че контрол на скоростта на движение на МПС е осъществяван в посока София – Радомир, както и че е измервана скоростта на приближаващите се МПС, т.е., движещите се към град Радомир, което напълно съответства на визуализираните на снимковия материал данни за заснемане на автомобила при приближаването му и на записите в ЕФ за посоката му на движение и насочеността на СПУКС.

По отношение действащото ограничение на скоростта в пътния участък, в който нарушението е заснето, в протокола е означено, че е било въведено

ограничение с пътен знак В26 с цифрово означение 60 км/ч., поставен на разстояние 300 метра от мястото, на което е била позиционирана системата за контрол на скоростта. Съобразно тези фактически обстоятелства и предвид измерената скорост на движение на превозното средство е прието, че е нарушена разпоредбата на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, като конкретното превишение е 31 км/ч., обуславящо налагане на наказание на основание административнонаказателната разпоредба на чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Така удостоверените в протокола за използване на АТСС обстоятелства са в противоречие със събраната служебно от съда информация от администрацията, стопанисваща пътя, обективирана в писмо, рег. №11-00-373/18.12.2023г. на директор Областно пътно управление – Перник. В него е посочено, че в действителност действащото ограничение на скоростта в процесния участък - км.77+000 /за посока към град Радомир/ е 80 км/ч., въведено с ПЗ В26, монтиран при км. 77+610 /на 610 м. преди км. 77+000 за същата посока/. Същевременно, от приложената извадка от схема за организация на движението е видно, че от мястото, на което е поставен пътният знак до км. 76+703, между които попада и км.77+000, няма въведено с пътен знак друго ограничение. Следва да се посочи, че при отправяне на запитването е допусната фактологическа неточност, като е поискана информация за скоростния режим в пътният участък към 03.12.2023г., вместо към 03.12.2022г. /датата на нарушението/, в резултат на която отговорът е отнесен към първата дата. Въпреки горното на съда е служебно известно /във връзка с разглеждано от съдебния състав а.н.д. №00100/2023г. по описа на РС – Перник/, че същият скоростен режим в процесния участък /км.77 на път I-6, гр. Перник/ е действал и към по-ранната дата, предвид предоставена по същото дело идентична информация от ОПУ - Перник, обективирана в писмо, изх. № 11-00-31/27.01.2023г., а именно, че към 21.11.2022г. в участъка на км.77+000, посока на движение от София към Радомир, е въведено ограничение на скоростта с ПЗВ26 с цифрово означение 80 км/ч., поставен при км.77+610 – на 610 м преди км.77 за същата посока. Приложената към това писмо извадка от схема за организация на движението дава информация и за липса на въведено различно ограничение на скоростта до км. 76+703 м., включително при км. 77+000. Предвид горното и въпреки допуснатата неточност, съдът приема, че именно такъв е бил скоростният режим към процесната дата – 03.12.2022г.

От снимковия материал се установява, че в момента на заснемането, автомобилът се е намирал на разстояние 110 м. преди мястото, на което е била позиционирана системата за контрол на скоростта, т.е., в обсега на действие /след началото/ на забраната за движение със скорост по-висока от 80 км/ч., въведена с ПЗ В26.. Следователно, в момента на заснемането водачът на л.а. с рег. №***** се е намирал в участък от пътя, в който скоростта на движение е била ограничена до 80 км/ч., не до 60км/ч. Съдът кредитира именно предоставените сведения от администрацията, стопанисваща и управляваща пътя, тъй като в нейната компетентност е съхраняването и поддържането на информация за поставените пътни знаци.

Изложеното мотивира извод, че събраните в конкретния казус доказателства не установяват по несъмнен начин, че нарушението е извършено при обстоятелствата, изложени в електронния фиш /досежно

разрешената скорост и констатираното превишение на същата/, а оттук, че отговорността на жалбоподателя е ангажирана законосъобразно.

Наличието на въведено ограничение на скоростта с пътен знак, различно от посоченото в електронния фиш води и до различно превишение на разрешената скорост, респ. до наказване на друго основание.

Отсъства съответствие между установената фактическа обстановка чрез събраните в съдебното производство доказателствени материали и вменения на жалбоподателя административнонаказателен състав.

Съгласно кредитираната писмена информация от ОПУ – Перник правилното приложение на закона в случая е свързано с изменение на фактическите обстоятелства на нарушението и независимо че те поставят жалбоподателя в по—благоприятно положение, преквалифициране на нарушението е недопустимо. Нарушено би било правото на защита на наказания, който е провеждал защита срещу други факти.

Изложеното е основание за отмяна на обжалвания електронен фиш като издаден в нарушение на закона.

За прецизност следва да се посочи още, че нарушената законова разпоредба е означена неточно в ЕФ. Констатацията за наличието на пътен знак, установяващ съответно ограничение на скоростта в контролирания с АТСС участък, е обстоятелство относимо към елементите от състава на нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДВП, което е самостоятелно такова и различно от нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДВП, поради което не следва да се обвързва с него, както е сторено при издаването на обжалвания административнонаказателен акт. Посоченото не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, обуславящо самостоятелно отмяна на обжалвания акт, но се отбелязва, предвид крайното решение по казуса.

По разноските:

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбоподателят В. И. М. е направил разноски за възнаграждение на адвокат в производството и е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 21.11.2023г., сключен между него и адв. Я. С., се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по настоящото а.н.дело в размер 360 лв. /с ДДС/, като е отразено, че сумата е внесена към подписване на договора. Отразената в представения списък на разноските държавна такса нито е внасяна, нито се дължи. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат за процесуално представителство, следва да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал отменения електронен фиш. Същото е определено под минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и няма основание за допълнително намаляване.

Предвид изхода на делото няма основание за присъждане на възнаграждение на другата страна, каквото не се и претендира.

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.3, т.1, вр. ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС, серия К, №6752662, издаден от ОД МВР – Перник, с който на основание [чл.189, ал.4](#), във връзка с [чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата](#) на В. И. М. с ЕГН*****, с адрес гр. *****, е наложена глоба в размер 800 /осемстотин/ лева за нарушение на [чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП](#), извършено в условията на повторност - в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4464801 .

ОСЪЖДА ОД МВР – Перник, с адрес гр. Перник, ул. „Самоков“ №1, да заплати на В. И. М. с ЕГН*****, с адрес гр. *****, сума от 360 /триста и шестдесет/ лева, представляваща направени от него разноски в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____